

anime

SZEZONOS ANIMÉKRÓL

Írta: Yuuko, Balu, Venom

Ayakashi Triangle
Buddy Daddies
Eiyuu-ou, Bu wo Kiwameru Tame Tenseisu...
Ijiranaide, Nagatoro-san 2
Inu ni Nattara Suki na Hito ni Hirowareta
Koori Zokusei Danshi to Cool na Douryou Joshi
Kyuuketsuki Sugu Shinu 2
Nier: Automata Ver1.1a
Oniichan wa Oshimai!
Otonari no Tenshi-sama ni...
Rougo ni Sonaete Isekai...
Spy Kyoushitsu
Sugar Apple Fairy Tale
Tensei Oujo to Tensai Reijou no Mahou Kakumei
Tomo-chan wa Onnanoko!
Tondemo Skill de Isekai Hourou Meshi
Trigun Stampede
Tsunidere Akuyaku Reijou Liselotte...
Tsurune: Tsunagari no Issha
UniteUp!

Yuuko véleményei

Rengeteg animét néztem ki magamnak ebből a szezonból, de végül sokba nem is kezdtem még bele. Valahogy a megérzésem azt mondja, hogy inkább egyben nézzem őket. Ilyen például a Buddy Daddies, a High Card, a Revenger, a The Fire Hunter, a Sugar Apple Fairy Tale és a feleslegesen hosszú című The Magical Revolution of the Reincarnated Princess and the Genius Young Lady. Ugyanakkor azért nézek jópárat hetente is. Ezek főleg azok az – isekai – sorozatok, amiket egyben unalmasnak találnék, de szívesen megnézek belőlük egy-egy részt hetente.

Romantikus sorozatok

Tomo-chan is a Girl!: Az első rész első pár másodpercében Aizawa Tomo megteszi azt, amit a legtöbb romantikus animében csak a 12. rész végén szoktak csinálni az emberek: bevallja gyerekkori barátjának, hogy szereti őt. Sajnos a srác nem igazán veszi a lapot, és úgy értelmezi Tomo vallomását, hogy barátként bírja a képét. Bár ez talán nem túl meglepő egy olyan sráctól, aki csak több év elteltével jött rá, hogy a talpraesett, fiús Tomo valójában egy lány... De hősnőnk nem adja fel: eltökéli, hogy finomít a stílusán, és meghódítja Junt. Ezen mondjuk nem segít, hogy ha zavarban van, nem fél bevetni az évek óta csiszolt karatetudását, hogy elrúgja a srácot a világ végére. Illetve a baráti tanácsok is inkább hátráltatják,

mint segítik, de hát ezek nélkül hol maradna a bonyodalom?

Voltak elvárásaim az anime felé, hiszen 2016-ban megnyerte a New Manga Awardot, amit eddig többek között még a *My Hero Academia*, a *Spy x Family* és a *Kaguya-sama* is megkapott. Igazából egész jól szórakozom rajta, amihez a mellékszereplők nagyban hozzájárulnak, például a kissé hűvös viselkedésű Misuzu, valamint a később csatlakozó aranyos, de nagyon fura Carol. Jun viszont eléggé idegesít, a vak is látja, hogy nem közömbös neki Tomo, mégis mindent igyekszik bevetni, hogy fenntartsa a „legjobb haverok” kapcsolatát

vele. De minden mellébeszélés ellenére a jobbik fajta romantikus sorozatok közé tartozik eddig.

The Ice Guy and His Cool Female Colleague: Egy olyan világban járunk, ahol a természetfeletti lények leszármazottjai és az emberek békében léteznek egymás mellett a modern Japánban. (És mivel ez egy romantikus anime, így szó sem esik kirekesztésről vagy hátrányos megkülönböztetésről egyik fél esetében sem.) Főszereplőnk, Himuro-kun egy yuki-onna leszármazottja: ha eluralkodnak rajta az érzelmei, akkor egy hóvihár tombol körülötte, jókedvében minihőembereket hoz létre, valamint idegességében képes szó szerint jégbe fagyni. Éppen ez történik vele a történet elején is, pontosan akkor, amikor az első munkanapján igyekszik az irodába. Szerencsére találkozik Fuyutsuki-sannal, egy kedves, de kicsit érzelemmentesnek tűnő hölgygel, aki segít neki megnyugodni. Ráadásul mint kiderül, mindketten ugyanannál a cégnél fognak ezentúl dolgozni!

Ez egy kellemes, lassan építkező történet. A természetfeletti szálnak csak Himuro érzelmeinek bemutatásakor van fontos szerepe, valamint van még pár „leszármazott” (és lehetséges párok is) a többi alkalmazott között, de nem foglalkoznak ezzel különösebben. Mindkét főszereplő kedvelhető, a mellékszereplők is szimpik. De azért nem érdemes egyben nézni a sorozatot, mert úgy unalmassá válhat, hogy igazából nem sok minden történik a részek alatt.

Isekai sorozatok

Campfire Cooking in Another World with My Absurd Skill: Főszereplőnk egy középkorú irodista, akit egy nap megidéznek egy másik világba néhány diákkal együtt. Azonban ő hamar a palota kapuin kívül találja magát, mivel a képességét haszontalannak ítélték. Mukodaképessége, hogy „online” hozzávalókat, háztartási eszközöket és ételeket tud rendelni Japánból. Ráadásul egész ügyesen is főz, ami ebben a világban elég fontos dolog.

Főztje segítségével egy véletlen folytán még az egyik legerősebb létező szörnyel is szerződést köt, aki napi három étkezés fejében hajlandó megvédeni őt.

Ez egy slice of life isekai, sem több, sem kevesebb. Hetente szórakoztató nézni, ahogy Mukoda vándorolgat Fellel együtt, aztán levadásznak pár száz szörnyet, hogy elég hús legyen a kajához. Meg persze egyre erősebbé válik közben. Átívelő szálát eddig még nem fedeztem fel benne, de szerencsére háremre utaló jeleket sem.

Saving 80,000 Gold in Another World for My Retirement: Főszereplőnk, Mitsuha minden előjel nélkül lezúg a szikláról. Eközben rájön, hogy nagyon nem akar meghalni, és szerencsére meg is menekül. Egész pontosan egy másik világban tér magához, ahol egy ismeretlen nyelven beszélő kislány menti meg. Szerencsére nem a tradicionális értelemben vett isekai világba került, ugyanis felfedezi, hogy képessé vált utazni a két világ

között. Miután kiküszöböli a nyelvi akadályokat, és némiképp megismerkedik a másik világ jellemzőivel, Mitsuha merész tervet sző: avagy 80 ezer aranypénzt tervez keresni a másik világban, hogy hamar nyugdíjba vonulhasson a való világban!

Az ötlet egészen újító az isekai sorozatok tömkelege között, de valahogy mégsem izgalmas a történet. Gyakran azon kaptam magam, hogy hiába láttam meg az új részt felkerülni az oldalra, mégsem érzek késztetést arra, hogy meg is nézzem.

Reborn to Master the Blade: From Hero-King to Extraordinary Squire: A hősből lett király, Inglis, mindent elért életében, amit csak lehetett uralkodóként. Egyedül azt sajnálta, hogy nem maradt ideje a kardforgatásra fókuszálni, így amikor az istennő megjelent előtte, azt kívánta, hogy következő életében hadd legyen belőle egy átlagos lovag, aki kedvére harcolhat. Kívánsága teljesül, csak hogy egy kisebb hiba csúszik a gépezetbe, mivel lányként születik újjá... Sebjaj, Inglis egészen

gyorsan túlteszi magát a dolgon, és nekilát, hogy teljes mértékben kiélvezze új életét.

Mármint lovagként. A csinos külső legfeljebb a nézőknek szól – meg azért Inglis is nyugtázza, hogy egész csinos csaj lett belőle –, de szerencsére eddig az ecchi jelenetek még a tűrés-határainon belül voltak. A sztori ezen kívül nem kínál nagy újításokat: Inglis buzgón gyűjtögetni a csajokat (nem romantikus értelemben), akikkel aztán együtt harcolnak a felbukkanó ellenségek ellen, meg van valami politikai probléma is a háttérben, ami engem nem annyira érdekel. Mindenesetre eddig szívesen elnézegettem hetente a részeket, remélem, nem rontják el a végére.

Fantasy

Endou and Kobayashi Live! The Latest on Tsundere Villainess Lieselotte: Endou és Kobayashi két diák, akik együtt kezdenek el játszani Kobayashi egyik imádott otome game-ével. Ko-

bayashi kedvence a játék villainess karaktere, Lieselotte. Ő a koronaherceg eredeti menyasszonya, azonban minden route alatt elnyeli a sötétség (egészen pontosan egy gonosz boszorkány megszállja, majd meghal). Ennek főleg az az oka, hogy Lieselotte vérbeli tsundere, így hiába szereti nagyon a herceget és hiába szeretne segíteni az eredeti hősnőnek, mindez úgy tűnik a külvilág számára, mintha kegyetlen és rideg lenne velük. Endou és Kobayashi hangját azonban valahogy képes volt meghallani a játékbeli koronaherceg! Mihelyt Siegward a két fiatal segítségével felfedezi menyasszonya aranyos oldalát, elkezd beleszeretni. De vajon képes lesz-e megmenteni a lányt?

Meglepően élvezem a sorozatot. A főbb karakterek szimpatikusak és a történet is érdekes (bár nem túl meglepő azért). Kíváncsi vagyok, mit fog tenni a rózsaszín hajú srác a valóságban, és hogy az évad végére sikerül-e elérni a happy endet.

Folytatások

Folytatásokból sem volt hiány, főleg második évadokat kaptunk ebben a szezonban, amikből én hármát nézek folyamatosan. Bár sajnos a BOFURI szünetre is ment a Covid miatt, de még mindig itt van nekem a **By the Grace of the Gods**. Ez a változatosság kedvéért egy slime-os isekai, de mivel kellemes SoL-történet, ezért elnézem neki. A **The Vampire Dies in no Time** pedig még szórakoztatóbb, mint emlékeztem rá, vagy lehet, hogy tényleg jobb hetente nézni és nem egyben. A **Tsurune**, az **In/Spectre** és a **Bungou Stray Dogs** esetében inkább kivárom, hogy befejeződjön az új évaduk (főleg, hogy a Tsurune első évadát lehet újra is nézem, mert messze volt 2018). Nagy fájdalom, hogy a Golden Kamuy 4. évada még mindig nem tért vissza sajnos, de nincs mit tenni. Csak reménykedem, hogy valamikor folytatódik.

Tavaszi szezon

Ez a szezon sem volt rossz, de a tavaszi szezonból nagyon sok mindent tervezek majd nézni. Folytatásokat és új sorozatokat egyaránt. Folytatásokból most elég sok fog jönni, többek között a **Demon Slayer** új évada (nem várom különösebben, mert olvastam a mangát, de majd úgyis ledarálom egyben), a **Dr. Stone: New World** (ezt is olvastam, de már semmire nem emlékszem belőle azon kívül, hogy ezt a történet szálat még szerettem), a **Kuma Kuma Kuma Bear 2. évada** (meglep,

hogy kapott folytatást, mert egy átlagos isekai, ahol az OP csajszi úgy gyűjtögeti a hugicákat, mint mások a pokémonokat), és végül, de nem utolsósorban a **The Ancient Magus Bride 2. évada** (nagyon szeretem az első évadát, kéne róla egy cikk is).

Mérsékeltlen érdekel az **A Galaxy Next Door**, mert néha kedvem van romantikus sorozatot nézni, és akkor már inkább legyen seinen, mint shounen „és természetfeletti is”. A szezont böngészve akadtam rá a **Dead Mount Death Playre**, és hát... kétszer is elolvastam, miről is fog szólni ez az anime. Vagy nagyon jó lesz, vagy nagyon rossz. A morbid történet érdekel, de a yandere bérgyilkos lány eléggé riasztó (bár az ismertető szerint hamar zombi lesz, de ki tudja). A **Mashle** kiindulópontja kísértetiesen emlékeztet a Black Cloverre, de kicsit lelkesít a paródia címke. A **Summoned to Another World... Again?!** esetében – mint minden „jó” isekainál – a cím kb. mindent elárul az adott történetről. A bosszú része érdekel, a hárem kevés-

bé. Valószínűleg dobni fogom pár rész után vagy egyben ledarálom, aztán örökre elfelejtem. A **My Home Hero** elég depresszívnek tűnik, úgyhogy nagyon hangulatfüggő, hogy bele fogok-e nézni.

Valószínűleg követni fogom a **The Blue Orchestra**-t, mert a dráma és a zene címke nem okozott nekem még elég traumát (nem igaz). A **Your Lie in April** után megfogadtam, hogy többé soha; de lehet mégis belenézek ebbe is. Pár év alatt lehet, már kihevertem. A **Sacrificial Princess and the King of Beasts** esetén a cím fogott meg. Mit mondhatnék? Szeretem a szépség és a szörnyeteget. Remélem, jó lesz. Az **Oshi no Ko** leírása viszonylag érdekel, de nem tudom, mennyire fog tetszeni is a megvalósítás. Nem igazán tudom, mit várjak tőle. (Viszont ha nem szeretnétek kéretlen spoilert kapni, akkor ne olvassátok el az AA ismeretőjét.)

Biztosan nézni fogom a **Yuri Is My Job!** című animét, viszonylag rég volt rendes yuri sorozat (a

Magical Revolutiont most nem számolva), úgyhogy kíváncsi vagyok rá. A **Too Cute Crisis** nézésére szintén egy indokom van: macskák. Egy úrlény, aki el akarja pusztítani a földet, kiköt egy macskakávézóban. És hirtelen már nem is olyan biztos az eredeti céljában. Meg tudom érteni. (Miközben ezt írom a koliban, hiányoznak a macskáim.) Nagyon kíváncsi vagyok a **Why Raeliana Ended Up at the Duke's Mansion** adaptációjára, ugyanis Japánban egy újabb koreai sztori adaptálásával próbálkoznak. Mint a Tower of God, The God of High School és a és a Noblesse esetében, ennek is olvastam az eredetijét, úgyhogy kicsit félek tőle. De ezzel a műfajjal (romantikus arisztokrata isekai) remélhetőleg talán egyszerűbb dolguk lesz, és az sem hátrány, hogy a manhwa befejezett. A **Hell's Paradise** grafikája és a trailer zenéje rögtön meggyőzött, hogy nézzek majd bele az animébe, de a címkék is ígéretesnek tűnnek (bár ilyen durva címkék mellett is shounen?).

Balu véleményei

A januári számban úgy fejeztem be a szezonos cikket, hogy 21 animével szemezek a téli szezonból, és kíváncsi leszek, ebből mennyit fogok tényleg végignézni. A válasz jó eséllyel 13. A Kyoukou Suiri folytatásába még nem kezdtem bele, de elég valószínű, hogy ha az első évad tetszett, a második sem okoz majd csalódást.

Legutóbb népszerűség szerinti sorrend volt, most úgy döntöttem, hogy a kedvencektől haladok azokig, amelyeket néhány rész után droppoltam.

1. Tsurune: Tsunagari no Issha

Yuukóval ellentétben én csak most januárban néztem meg a *Tsurune* első évadát, ennek is a folytatás volt az apropója. Meglepően jó kis anime volt az íjászat művészetéről, szimpatikusak voltak a karakterek. Bár kicsit úgy éreztem, hogy már mindent bemutattak a nyilazásról, és a folytatás csak húzni-nyúzni fogja a témát, de erre rácáfolt

a második évad. A versenyek is sokkal jobban vannak megcsinálva, gyönyörű a grafika, teljesen magukba rántottak az új részek. Várható még több karakterdráma, még több cuki pillanat a sráccokkal meg még több bagoly (remélhetőleg). Mindenképpen csak ajánlani tudom a folytatást. (Ráadásul az ending jó eséllyel indult a szezon endingje címért.)

2. Tensei Oujo to Tensai Reijou no Mahou Kakumei

Ha a *Lycoris Recoil* csak minimális yuri bait volt, ez már tényleg a yuri határát feszegeti, amiben éppen csak nem csókolóznak. (Egyelőre.) A szereplők személyisége egészen hasonlít az említett 2022-es nyári szezonos animéhez, jól kiegészíti egymást a csendesebb, fegyelmezettebb és a hangos, szabályszegő lány. Ezúttal a műfaj fantasy: a mágia áll a középpontban, amivel Euphie igazán tehetségesen bánik, Anisnak azonban nem jutott belőle annak ellenére, hogy a királyi család-

ba született. Vannak neki viszont emlékei az előző életéből, amelyeknek köszönhetően seprűn akar repülni, mint egy boszi, illetve a mágia kutatója lesz. Meglepően kevés jelentősége van az isekai részének, nekem olyan, mintha nem is az lenne, hanem csak sima fantasy. Szeretem Anis lázadó személyiségét, a két lány kémiaját, az enyhe politikai/örökösödési szálát, meg a seiyuuk alakítását is. Ez a legjobban várt animém hétről hétre, még ha néha kicsit sok is benne a dráma.

3. Otonari no Tenshi-sama ni Itsuomanika Dame Ningen ni Sareteita Ken

Az elmúlt néhány szezonértékelőmből talán valamennyire átjöhetett, hogy kevésbé voltam mostanában romantikus animés hangulatban, és az egyszerű romantikus animék nem annyira kötöttek le. Most éppen úgy alakult, hogy egy ilyen került a kedvenceim közé. A népszerű, de magányos lány és a teljesen átlagos, láthatatlan srác kapcsolatáról szól az anime (ami kicsit klisés), akik

egészen véletlen szomszédok. Ahogy egyre közelednek egymáshoz, és már szinte házastársi kapcsolatban élnek, mindketten teljesen tagadják, hogy bármit éreznének a másik iránt, a tsundere-mérők kiakadnának a sorozattól. Viszont mégis wholesome, én nagyon szeretem a beszélgetéseiket, piszkálódásaikat, Shiina udvarias stílusát egyszerűen kellemes hallgatni. (Emiatt talán kicsit tanulóbarátabb is más animékhez képest, ha a nyelvet nézzük.) De közben lesz még itt dráma is, hiszen romantikus animéről van szó, és lassan kiderülnek a háttértörténetek is.

4. Ayakashi Triangle

Március eleje van, és még mindig csak 4 rész jött ki ebből az animéből, mert a vírus miatt halasztani kellett. Azonban amit eddig láttunk, az eléggé szimpatikus volt. Mégpedig azért, mert a youkai, a ninja, a macskák, a gender bending és az ecchi egy olyan kombináció, amivel még nem találkoztam, és mind az öt témát szeretem.

Matsuri, az ekkor még srác próbálja megvédeni a gonosz macskától Suzut, aki látja az ayakashikat, ám a nagy harcban a macska lánnyá változtatja őt. Eléggé abszurd, néha a fejemet fogom, de szórakoztató és érdekes, nekem pedig ez bőven elég.

5. Kyuuketsuki Sugu Shinu 2

A vámpír és a vámpírvadász komédiájának folytatása, az első évadról a [65. szám](#) szezonos cikkében írtam. Jelenleg kissé kevésbé köt le, mint akkor, amikor az első évad futott, de azért még mindig élvezem a sorozatot. Több új mellékszereplő jelenik meg, a humora még mindig a helyén van, John, a tatu pedig még mindig a legjobb karakter az animében.

6. Sugar Apple Fairy Tale

Ennek az animének a legjobban a hangulata tetszik. Tényleg olyan, mint egy tündérmese, csak kicsit több vérrel. Eléggé brutális, ahogy az emberek rabszolgaként bánnak a tündérekkel, és elveszik az egyik szárnyukat, hogy kénytelenek legyenek nekik dolgozni. A főszereplő lány persze próbál kedves lenni velük, és így kerül kapcsolatba Shall Fen Shallal, illetve melléjük szegődik még Mythrill Rid Pod. (A tündérek valamiért ragaszkodnak a teljes nevükhöz.) Anne-nak meghalt az anyukája, és az ő cukorszobrász mesterségét szeretné továbbvinni a lány. Az opening is kellemes tündérmesés jellegű, a Honzukira emlékeztet.

7. Ijiranaide, Nagatoro-san 2nd Attack

Az első évadhoz képest sokat fejlődött senpai és Nagatoro kapcsolata, már kevésbé a pizkáláson, hanem inkább a cuki elpirulásokon van a hangsúly. Továbbra is élvezem a kettejük dinamikáját, de megváltást nem várok ettől az animétől.

8. UniteUp!

A szezon idolaniméje, amibe végül belenéztem, mert tetszett a borító. Az elején ígéretesnek

tűnt, mert a CGI nagyon szép, a *Selection Project*-hez tudnám hasonlítani. A koncepció is olyan, amivel még nem találkoztam: MyTube-os utaitéket, énekeseket keres meg egy volt idolok által alapított cég, és főszereplőnk egy háromfős bandában szeretné debütáltatni. A céghez még két másik népszerű banda is tartozik. A történettel még talán egészen elégedett lennék, de néhol valahogy nem tetszik, ahogy a karakterek beszélnek. Lehet, hogy azért, mert a seiyuuk nagy részének ez az első vagy a második szerepe. Ám ennek ellenére a számok viszonylag jók, a srácoknak meg kell küzdeniük a tánc kihívásaival, lesz még mindenféle dráma is, de nekem azok a pillanatok a kedvenceim, amikor az idolok a főszereplő Akira családjának onsenjében pihennek.

9. Koori Zokusei Danshi to Cool na Douryou Joshi

Ez egy nagyon cuki romantikus anime, amelynek a főszereplői kivételesen felnőttek,

akik egy cégnél dolgoznak. Egy kis természetfeletti szál is van benne, mivel Himuro yuki-onna-le származottként néha hóembereket szór, hóvihart okoz vagy szó szerint lefagy, ha izgul. A fő páros mindkét tagja inkább csendes, de imádnivaló wholesome momentumaik vannak. Rengeteg a macska a sorozatban, ami pozitívum, de összességében kicsit untatnak néha a részek. Egészen biztosan nem tudnám egy nap alatt végignézni az egészet anélkül, hogy közben nem kezdenék bele legalább három dologba.

10. Tsundere Akuyaku Reijou Liselotte to Jikkyou no Endou-kun to Kaisetsu no Kobayashi-san

Ez az anime lett végül a szezon legnagyobb csalódása. Az otome game mint téma elég ok volt, hogy nézzem, ráadásul a herceg és a villainess is cukik, az pedig a hab a tortán, hogy két világban párhuzamosan fut a sztori. Az első részek közül ez fogott meg a legjobban.

De aztán mégis ellaposodott, kevésbé mókás, ahogy a való világban a két játékos kommentálja és elemzi a játék történéseit, beszélget a karakterekkel, mivel nagyrészt csak ordibálnak, hogy éppen mi történik. A játék cselekménye pedig eléggé kiszámítható, a mellékszereplők sem igazán fogtak meg. Már csak azért nézem, mert kíváncsi vagyok, milyen happy endet sikerül elérni, ha már talán nem teljesen a hárem route lesz az, mint a Bakarinánál.

11. Spy Kyoushitsu

Még egészen régen láttam a PV-jét, és már akkor biztos voltam benne, hogy nézni fogom. Hiszen valami Ansatsu Kyoushitsu és Spy x Family mixre számítottam. Aztán az első három rész olyan szinten csalódás volt, hogy nehéz leírni. Be sem mutatták rendesen a karaktereket, egy-kétszer megpróbálták kinyírni senseit edzéseként, aztán rögtön belefogtak a „lehetetlen küldetésbe”, és bármilyen nagyobb gond nélkül teljesítették.

Én meg csak ültem felette, hogy ez csodás, el lett kapkodva az egész, és most hova tovább. A negyedik részben választ kaptam rá: az évad hátralévő része arról a köztes időszokról fog szólni, amit először átugrottak. Így mindegyik kémlány kap egy részt, ahol kicsit jobban megismerhetjük, nemcsak a különleges tehetségét, hanem a hátterét is. Mindenesetre nem köt le a kifejtés sem annyira, mint szerettem volna.

12. Inu ni Nattara Suki na Hito ni Hirowareta.

Az abszolút trash short maradt a lista végére. Ez az ecchianime arról szól, hogy a főszereplő srác valahogy kutyaként találja magát az utcán, majd a legnagyobb szerelme megtalálja és befogadja. Így a kutyaímádó (kutyafétises?) Inukai-san és az új életét meglehetősen élvező Pochita mindennapjait láthatjuk. Amelyekbe háremnek megfelelően néha más lányok is belekeverednek, akiknek Pochita egészen véletlen a mellei között köt ki. A kutya nagyon próbál az ártalmat-

lan szűz srác lenni, de szerintem inkább kevesebb sikerrel. Ez az anime annyira rossz, hogy már szórakoztató. Őszintén kíváncsi vagyok, hova tart a történet, mit lehet kihozni egy ilyen koncepcióból.

– Buddy Daddies

A lista végére van még két animém, amiből nemcsak percekét néztem, hanem két-három rész után jutottam arra, hogy nem akarom befejezni őket. A *Buddy Daddies* kicsit úgy tűnhet, mintha a *Spy x Family*t akarták volna lemásolni. Amivel nem lenne problémám, hiszen szerettem azt a sorozatot, és itt ráadásul két pasi adja a család szerepét a kislánynak. Ott bukott el az anime, hogy a kislányt olyan idegesítőre csinálták meg, hogy kikészített a pár rész alatt. Szinte egyáltalán nem voltak hangsúlyosak a kémek küldetései, ha igen, akkor is csak azt láthattuk, hogy a kislány hogyan teszi tönkre az egész akciót. A háttértörténetek biztos érdekesek lennének, de én ebből inkább nem kérek többet.

– Rougo ni Sonaete Isekai de 8-manmai no Kin-ka wo Tamemasu

Ez az egyetlen klasszikus isekai, amibe belenéztem. Már amennyire klasszikusnak lehet azt mondani, hogy a lány járkal a világok között, illetve csak pénzt akar az egészből keresni. Az első résszel még egészen elvoltam, tetszett, hogy

van a másik világnak saját nyelve például, és úgy kellett megoldani a kommunikációt is. Aztán jött a második rész, és az egészet letudtuk annyival, hogy a varázs-istenmacska segítségével Mitsuha a világ összes nyelvén értett és beszélt. Első dolga volt elmenni egy amerikai katonai bázisra, hogy fegyveres kiképzést kapjon és önvédelmet tanuljon. Valahol itt vágta el magát az anime nálam. De ahogy Yuukótól hallottam, később sem lesz izgalmasabb a sztori, úgyhogy nem bánom, hogy félbehagytam.

Ennyi anime mellett már nem volt kapacitásom belenézni több isekaiba vagy más műfajba, amivel még kicsit szemezgettem a szezonos listából. Összességében úgy érzem, hogy inkább a mennyiség az, amiben a téli szezon bővelkedett, de igazán jó animéből nagyon kevés akadt, hiába voltak ígéretes címek. Meglátjuk, tavasszal mi lesz, még nem nyálaztam át az AniCharton a várható sorozatokat.

Venom évertékelése és szezonvéleményei

Sajnos a legutóbbi számba nem volt már időm megírni a szokásos éves összefoglalót, így most pótlom, egyben a 2023-as év nyitásával.

Mit is lehet elmondani 2022-ről... nos, ki-mondottan emlékezetes lett, pár olyan sorozattal, amik még sokáig velünk maradnak, de kezdjük is a tavalyi kezdéssel, a téli szezonnal.

Itt számomra és mindazoknak, akiknek nem a Demon Slayer és az Attack on Titan jelenti az animék csúcsát, a legjobb anime egyértelműen a **Sono Bisque Doll wa Koi wo Suru (My Dress-Up Darling)** lett (*AniMagazin 67.*). Kitagawa Marin és Gojou-kun cosplayes kalandjai valami elképesztően cukira, érdekesre, tanulságosra és izzasztóan erotikusra sikeredtek, nem is csoda, hogy hatalmas rajongótáborra lett szinte már az első epizód után. A CloverWorks csapata meg is lepődött a hihetetlen népszerűsége, így be is jelentették a 2. szezont, amit eredetileg nem terveztek.

Második helyre befutónak én az **Akebi-chan no Sailor-fuku (Akebi's Sailor Uniform)** sorozatot mondanám, ami szintén nagy meglepetés lett, és szintén a CloverWorks alkotása. A történet egy Akebi nevű lány iskolás életét mutatja be, nagyon nagyon naaagyon sok sejtetett homoerotikával a csajok között, ami kivételesen nemhogy nem zavaró, de kimondottan szórakoztató is lett. Mindez párosítva Akebi hihetetlen pozitív energiájával, ami-

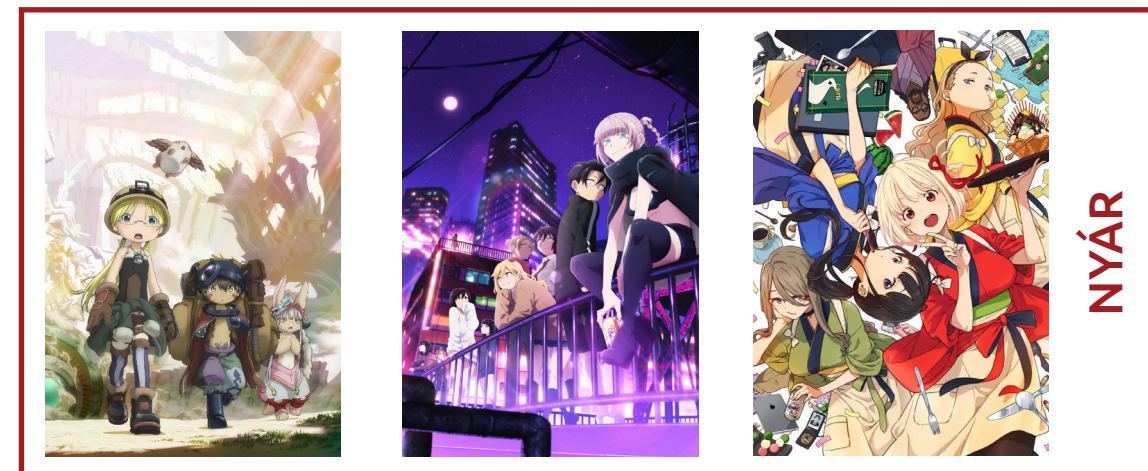

től az egész kapott egy amolyan klasszikus Ghibli érzést... sok-sok láb és szoknya fétissel. Belefér.

Tavasszal aztán beindultak a stúdiók, és záporoztak a jobbnál jobb sorozatok. Természetesen a **Kaguya-sama wa Kokurasetai: Ultra Romantic** ismét nagyot ment, de mellette befutott a szezon igazi nagy sztárja, a **Spy x Family** (*AniMagazin 68.*). A titkos kém apuka, Lloyd, a szuper bérgyilkos anyuka, Yor és a kis telepata lányuk, Anya családi története egyszerre volt hihetetlenül egyedi és fergeteges vicces. Japánban nézettségi rekordot állított fel, amin meg sem lepődtünk. Második helyre holtversenybe raknám be az időutazós, thriller **Summer Time Rendering**-et (*AniMagazin 69.*); nemcsak baromi izgalmas volt, de még időt is adott kifejtetni a történetet a 25 epizód alatt, ami mostanában elég ritkaság. Mellette a dobogóra nálam a fájdalmasan vicces és abszurd **Aharen-san wa Hakarenai** jutott, ami egy dilinyós srácról és a mégdilinyósabb barátnőjéről szól... arckaparóan fárasztó komédia.

Nyáron visszatért a régóta várt **Made in Abyss: Retsujitsu no Ougonkyou**, Reg, Rico és Nanachi még bizarrabb és gyomorforgatóbb kalandjaival, illetve a gyorséttermi dolgozó démonoka **Hataraku Maou-sama!!**-val. Viszont az egy percig sem kétséges, hogy a szezon, sőt talán az év igazi nagy robbanása a **Lycoris Recoil**. Látványos akciók, brutális fegyveres harcok, John Wick-et megszágyenítő gun-fu jelenetek, Chitose és Takina imádnivalóan vicces párosa pedig mindenkit levett a lábáról. Bár az **Isekai Ojisan (Uncle from Another World)** hihetetlenül vicces volt, főleg a SEGA rajongóknak, de én második helyre befutónak a nagyon hangulatos, vámpíros kis sorozatot raknám, a **Yofukashi no Uta-t (Call of the Night)**. Vizualitása és hangulata számomra ki-

emelkedővé tette, amit meg is erősített némi kellemes erotikával és humorral... na meg a zenéje is fantasztikus.

Az őszi szezon brutálisan erősen indult, folytatások egész garmadája, és egyik jobb, mint a másik, de a szezont mégis két cím uralta - az egyik teljesen megérdemelten, a másikkal pedig hallani sem akarok többé. A **Bocchi The Rock** teljesen csendben kezdett emelkedni a toplistákon, majd szinte elmozdíthatatlan lett az első helyről.

ŐSZ

A K-On! szellemi örököséiként is emlegetett zenés vígjáték egy végtelenül félénk lányról, aki zenekarban szeretne játszani, de az emberek látványától is elájul, egyszerűen imádnivaló volt. Annyira bájos és szerethető az egész, hogy egy pillanatil sem volt meglepő, hogy több animés weboldal is az év animéjének kiáltotta ki. Bár lehetne ezzel vitatkozni, de a Top3-ban biztosan ott van.

Kevésbé pozitív, sőt kifejezetten negatív eredményt zárt a **Chainsaw Man**, aminél suttyóbb és ellenszenvesebb sorozatot nem nagyon termelt ki Japán mostanában. A betegesre hizlalt hype és a látványos külső mögött egy primitív és ostoba shounen animét láthattunk, ami nem volt sem eredeti, sem szórakoztató, de valahogy egy darabig a közönség imádta, majd ahogy láttam, szépen elhalt a dolog. Persze meglett a hatalmas és hangos rajongói bázisa, ők nézzék csak ahogy egymás szájába hánynak napi 24 órában. Számomra az év legnagyobb csalódása lett.

Szerencsére azért volt itt még pár kimondottan jó sorozat, a Bocchi mellé talán a **Mobile Suit Gundam: The Witch from Mercury**-t mondanám még kiemelkedőnek. Én soha nem láttam egyetlen Gundam animét sem, szóval igazi „gundam-szűzként” ültem le elé, és egészen beszippantott a hangulata. Bár a történetből sokat nem értettem, de érezhetően valami nagyot akartak a készítőik elmondani, kár, hogy pont ott ért véget, ahol igazán kezdett érdekes lenni, de mindjárt jön is a folytatás.

Összesítve az évet, nagyon meg vagyok vele elégedve, bár sajnálom, hogy nagy kedvencem, a Kyoto Animation ismét kihagyott egy évet, az ideit pedig kicsit érthetetlen módon a Tsurunéval kezdte, de a CloverWorks nagyon igyekszik betölteni a KyoAni által hagyott űrt, és egész sikeresen. Olyannyira, hogy az év általam három legjobbnak tartott sorozatából kettőt ők követtek el, név szerint a **Spy x Family**-t és a **Bocchi the Rock**-ot, míg a **Lycoris Recoil** pedig az A-1-nek köszönhetjük.

Ezzel le is zárom 2022-öt, csapjunk is bele 2023 első felhozatalába, mert van miről mesélni!

2023 Téli szezon

Kezdjük mindjárt két akció sorozattal, még-hozzá két adaptációval. Az első, ami számomra nagy meglepetés volt, hiszen nem is tudtam, hogy rebootolják, a **Trigun Stampede**. Az Orange stúdió kemény fába vágta a fejszét, mikor a Trigunt próbálta meg újraértelmezni, mert a most már több mint 20 éves eredeti sorozat igazi kult-klasszikus, és biztos volt, hogy a rajongók minden változtatáson felhördülnek majd. Talán ezért is történt az, hogy jóformán mindent megvariáltak. Vash és az összes ismert karakter új designt kapott, a sztori drámaibb lett, a 3D CGI megvalósításnak köszönhetően pedig elképesztően látványos jelenetekkel. Sajnos a humor nagyrésze elveszett, és valahol emiatt a hangulat is bukdácsol, de érdemes adni neki egy esélyt, mert a Trigun sivatagos, westernes, sci-fi világa még mindig borzasztóan izgalmas.

A másik sorozat, ami ezúttal egy videójáték adaptáció, a **Nier: Automata Ver1.1a**. Magáról a

játékról még pár éve írtam egy hosszabb cikket így aki szeretne többet megtudni, az keresse fel a [magazin 43. számát](#). Az anime egészen hűen követi a játék eseményeit, legalábbis abból a pár részből, amit eddig kiadtak, ez derült ki. Sajnos ez is egyike azoknak az animéknek, amik a covid miatt (vagy inkább rossz menedzsment miatt) több hetes csúszásokat szedtek össze. Aki eddig sosem hallott volna róla, szexi fekete ruhás, szemkötős androidok küzdenek robotokkal egy poszt-apokaliptikus Földön, és közben keresik a létezésük értelmét. Az anime tökéletes azoknak, akik nem szeretik a videójátékokat, de érdeklik őket az izgalmas sci-fi történetek.

Bár fantasy vonalon megint több induló van (nagy részük természetesen isekai), de én csak egyet emelnék ki, a **Tensei Oujo to Tensai Reijou no Mahou Kakumei**-t, avagy The Magical Revolution of the Reincarnated Princess and the Genius Young Lady-t.

Adott egy kissé tomboy, de nagyon szerethető hercegnő, Anisphia, aki valamiért képtelen a mágia használatra, de ezt kiváltandó, mindenféle varázstárgyat talál fel a fénykardtól a repülő seprűig, mellékesen pedig önfejlesztő módon a birodalom egyik legjobb harcosa lesz. Miután az öccse, a trón várományosa valami okból megzakkant, és nyilvánosan szakít a menyasszonyával, Euphylliával, a két hercegnő egymásra talál, így közösen folytatják tovább a varázstárgyak feltalálását, és annak kinyomozását, hogy milyen árulás készül kitörni a palotában. Nagyon izgalmas és látványos sorozat, ami talán képes lesz túllépni a felesleges yuri-bait kliséin, és végre kapunk egy animét, ami nem retten meg a „meleg” témáktól. Nagyon ajánlom minden fantasy rajongónak.

Idén egy új trend kezd kialakulni, a nővé válkozó férfiak kalandjai. Három ilyen animét is kaptunk most, és azt nem igazán mondanám, hogy rajongok az ilyen fétisekért, de egyet azért kiemelnék: **Oniichan wa Oshimai! (Onimai: I'm Now Your Sister!)**

Mahiro és Mihari testvérek, de nem sok közös van bennük. Mihari egy igazi géniusz, fiatal lány létére már egyetemre jár, és különös kísérleteket végez a szobájában (nem... olyan... kísérleteket...), míg a bátyja, Mahiro csak a szobájában ül egész nap, játszik, netezik és mangákat olvas. Egy reggel viszont Mahiro arra ébred, hogy új testet kapott, méghozzá egy 13 éves lánnyá változott, ami természetesen Mihari egyik kísérletének végeredménye. A srácnak innentől meg kell tanulnia lányként élni, ami nem is olyan egyszerű, de Mihari és baráti köre segít neki, hogy minél lányosabb

és cukibb legyen... és végre kimozduljon a szobájából. Nagyon kellemes humorral rendelkező sorozat, de a témája miatt nem biztos, hogy mindenkinek tetszeni fog. Jah, és ha már valaki belekezd, akkor a cenzúrázatlan verziót válassza!

És végül az igazi nagy kedvencem: **Tomo-chan wa Onnanoko! (Tomo-chan Is a Girl!)** A manga 2015-ös megjelenése óta vártam ezt az adaptációt, és szerencsére nem kellett csalódnom. Tomo egy magas, bivalyerős, fiús tinédzser lány, aki szerelmes gyerekkori legjobb barátjába, Junba. A probléma, hogy Jun mindig is fiúként kezelte Tomót, és bizony ez a szokása azóta sem változott. Nem is csoda, mert Tomóba nem sok nőiség szorult, de szerencsére(?) vannak barátai, akik mindent megtesznek annak érdekében, hogy igazi nőt faragjanak belőle. De természetesen a legtöbb próbálkozás félresikerül, és csak Tomo kerül egyik kínos helyzetből a másikba. Szerencsére sosem adja fel, és mivel nem túl eszes, így minden hülyeségre rávehető, ha azzal közelebb jut Jun szívéhez. Külön kiemelném Tomo seiyuu-jét, Takahashi Riét, akit eddig leginkább kislányos szerepekben hallhattunk, de most olyan hangon szólal meg, hogy szinte felismerhetetlen és zseniális. Szintén érdekesség, hogy a kis bugyuta, de aranyos szösz Carol seiyuuje, Amaki Sally: mivel tökéletesen beszél angolul, így a nyugati változatban is ő adja a karakter hangját, érdemes meghallgatni egyszer a japán és angol verziót egymás mellett, nagyon humoros.

A Tomo-chan egy fantasztikusan jópofa romantikus komédia, talán az egyik legjobb valaha; aki szereti az ilyen sorozatokat, annak kötelező és kihagyhatatlan.

Ennyi lett volna a mostani ajánlóm, már alig várom a tavaszi szezont is, mert nagyon izgalmas címetek jelentettek be, amikről biztos lesz mit mesélni a következő számban! Addig is nézzetek Tomo-chant, mert megérdemli!